"यतह्मगुणं कुट्यां चण्डा सहिनं विधिम्। विद्यावतः सदाचारान् बाह्मणान् दण्याच्यतम्। प्रत्येनं
चण्डकापाठान् विद्ध्युक्ते दिशाः भितान्। च्युतं
प्रक्रियेयुक्ते प्रत्येकं च नवार्णेकम्। पूर्व्योक्ताः कन्यकाः
पूच्याः पूर्व्य मन्त्रेः शतं शुभाः। दशाइमेवं संपाद्यक्षोमं कुर्युः प्रयक्षतः। सप्रश्वाः शताद्या प्रतिक्षोनं विधानतः। कच्चसंख्यां नवार्णेन पूर्व्योक्तां है व्यसञ्चयेः। कोत्यस्यो दिच्यान्द्या पूर्व्योक्तान् भोकयेः
दिज्ञान्। सइस्वसंख्याके क्षते चण्डीविधौ क्याम्।
सिध्यत्यभीपसितं सर्वे दःखौध्य विनध्यति। सारीदिक्तिच्रोनं विधानतः विधानविधाः। नेसं विधि वदेद्द् दे चले चौरे गुरुद्द । साधौ कितेन्द्रिये दानो
वदेद्विधिममं परम्। एवं सा चिण्डका द्वषा वक्तान्
चोत्ं च रच्यतिः।

अ चर्छीनवाचरविधानं तस्वैव १८तर् क्र "अयोनवाचरमान्त्रं वच्चे चर्छीप्रसत्त्रे। वाङ्माया मदनो दीर्घनच्यीसन्द्रा स्तीन्दुयुक्। डाये सहक् जर्ज कुम्म इयं भिग्टीयसंयुतम्। (एँ हो की चास-य्डाये विचे) नवाचरोऽख म्हण्यो ब्रह्मविष्ण् महेश्वराः। कन्दां सुजानि चनिभगीय सुत्रिष्णगत्तु भः। देयः प्रोक्ता महापूर्वां काली बच्चीः सरस्रती। नन्दाशाकसारी भीमाः यक्तयोऽस्य मनोः स्टताः । स्याद्रक्तद्निकादुर्गा भामर्थोधीजसञ्चयः। खानिवायुभगासात्त्वस्फलं वेदल्यो-दितम्। सर्वाभी दप्रसिद्ध यथं विनियोग बदा हृतः। क विच्छन्दोदैवतानि त्रिरोसखहृदि न्यसेत्। यक्तिवीजानि स्तनयोक्तत्त्वानि हृद्ये पुनः। एकेनैकेन चैकेन चतुर्भिन र्युगलेन च। समस्तेन च मन्त्रेण कुर्यादङ्गानि घट स्थीः। ततरकाद्य न्यासान् क्यितेष्टफलपदान्। भयवोमातृकान्यासः कायः पूर्व्योत्तमार्गतः। . कतेन येन देवस्य साह्य याति मानवः। अय दितीयं कुब्बीत न्यामं सार्खताभिषम्। वीजतयन्तु मन्त्रादां तारादि भ्हदयानिकम्। क्रमादङ्ग्, लिष् न्यस्येत् कनिष्ठाद्यास पञ्चस् । करयोर्भध्यतः एष्ठे मिणवन्धे च कुर्परे । हृद-यादिप इङ्गेषु विन्यमेत् कातिसंयुतम्। असिन् मऽरस्वते-म्यासे क्षते जाडां विनध्यति । ततस्तृतीयं कुर्व्वीत न्यासं मातृगणान्वतम्। मायायीजादिका ब्राह्मी पूर्वातः पात मां मदा। माहेयरी तथाग्ने यां कौमारी दिख्येऽवत

वैक्यवी पास नैजर्शस्ये वाराची पश्चिमेऽवस । इन्द्राची वायुकाणे च चामुग्डा चोत्तरेऽवतः। ऐशाने त सहा-लच्छी रुईं बोमेश्वरी तथा। सप्तदीपेश्वरी भूमी रत्ते-दागेयरी तले। हतीयेऽचान् कते न्यासे लै लोक्यविज-यी भवेत्। न्यासं चतुषं कुर्व्वीतं नन्द्जादिसमन्वितस्। न द्जा पात पृथ्वीङ्गे कमनाङ्गु यमण्डिता । खहुपात-करा पात दिच्ये रत्तदिनका। एडे याकन्मरी पात प्रव्यपस्तवसंयुता। धतुर्वीयकरा दुर्गीवामे पात सदैय माम्। शिरःपात्रकरा भीमा मक्तकाञ्चरणाविध । पादादि मस्तर्भं यावदुभामरी चित्रकांन्तिभ्रत्। तुर्थं न्यासं नरः अर्वन् जराम्बस् व्यपोहति। अय अविति ब्रह्माद्यं न्यासं पञ्चमसत्तमम्। पादादिनाभिपद्यान्तं बद्या पात सनातनः । नाभेविशुद्धिपर्यन्तं पात नित्यं जनाईनः । विशुद्धे म्ह्रास्थानं पात स्ट्रस्ति नोचनः । हंगः पात पददन्दं वैनतेयः करद्वयम्। चत्त्वी-द्यभः पात सर्वाङ्गाणि गजाननः। परापरौ देइभा-गौ पालानन्द्मयोहरिः। क्रतेऽसिन् पञ्चमे न्यामे सवीन् कामानवाप्रुयात्। षठं न्यासंततः क्षयानिम्हातः च्यादिशंयतम्। मध्यं पात महाबच्झीरष्टादम् जा-निता। जर्नुं परखती पात मुजैरष्टाभिक् जिता। बधः पात महाकानी दशवाइसमन्विता । सिंहोहसा इयं पात मम इंसोऽचियुम्मकम्। महिषं दिव्यमारू-ढोयमः पात पदद्यम्। महेत्रविष्डकायुक्तः सर्वा-क्राणि ममावत्। घडें ऽसिन् विहिते न्यासे सह्गति पाप्र्याचरः। मूलाचरन्यासह्यं न्यासं क्विति सप्तमम्। बद्धारस्ये नेत्रयुगे खत्योनीसिकयोर्स से। पायौ मूलमनोर्वणां साराद्याद्मभमाऽन्तितान् । विन्यसेत् सप्तमे न्यासे कते रोगचयोभवेत्। पायुनो बच्चार-म्बान पुनस्तानेव विन्यसेत्। कतेऽस्मित्रप्रभे न्यासे सर्वेदुःखं विनश्यति । अवीत नवमं न्यासं भन्तव्याप्त खरूपकम्। नस्तकाच्ररणं यावन्रयानास्तकावधि। प्ररोदचे प्रवदेशे वासभागे उपयो न्यक्षेत्। मृत्रमन् कते।-न्यासी नवनी देवताप्रिकत् । वृतः क्रुवीत दशमं पड्डू-न्यायस्त्रतम्। मूलमन् जातियुक्तं (दीर्धसरयुक्तम्)ह्रट-यादिषु विन्यसेत्। शतेऽिषान् दशमे न्यासे त्रीनो ना यशमं भनेत्। दशन्याधीक्तफलदं क्तव्यदिकादयं नतः। खिद्भानी स्विनीत्यादि (श्च०६१-६५) पिटावा स्रोकपञ्च-कम्। बादां(एँ) अखतरं भीजं ध्यात्म धर्भाष्ट्रके न्यरीए।